

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 5 marca 2021 r. powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki
farmaceutyczne wszczętym na wniosek dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin

§ 1

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin powołana przez Radę Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego w dniu 26 października 2020 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „*Nowe podejścia analityczne do oznaczania wybranych amin biogennych w próbkach biologicznych jako biomarkerów wytypowanych jednostek chorobowych*” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki farmaceutyczne i wyraża **pozytywną** opinię w sprawie nadania

dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

W imieniu Komisji Habilitacyjnej:

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej:

Prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko.....



Prof. dr hab. n. farm.
Lucjusz Zaprutko

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej:

Dr hab. Aneta Pogorzelska.....



**Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek
dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin
o przyznanie stopnia doktora habilitowanego**

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin w składzie:

1. **przewodniczący komisji** – prof. dr hab. n. farm. Lucjusz Zaprutko
- Uniwersytet Medyczny w Poznaniu
2. **recenzent komisji** – prof. dr hab. n. farm. Elżbieta Wyska
- Collegium Medicum, Uniwersytet Jagielloński
3. **recenzent komisji** – dr hab. n. chem. Piotr Mucha, prof. UG
- Uniwersytet Gdański
4. **recenzent komisji** – dr hab. n. farm. Ewa Karna
- Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
5. **recenzent komisji** – dr hab. n. farm. Monika Dąbrowska
- Collegium Medicum, Uniwersytet Jagielloński
6. **sekretarz komisji** – dr hab. n. farm. Aneta Pogorzelska
- Gdański Uniwersytet Medyczny
7. **członek komisji** – dr hab. n. farm. Bartosz Wielgomas
- Gdański Uniwersytet Medyczny

powołana przez Radę Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego w dniu 26 października 2020 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), **przeprowadziła postępowanie habilitacyjne** w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.

Podczas posiedzenia Komisji w pełnym składzie, które odbyło się w dniu **5 marca 2021 r.**, Komisja oceniła dorobek i osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz organizacyjne dr Natalii Miękus-Purwin. Recenzentów i Członków Komisji skłoniły do **pozytywnego** zaopiniowania wniosku Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Sylwetka Habilitantki

Pani dr n. farm. Natalia Miękus-Purwin ukończyła studia magisterskie na kierunku Farmacja na Akademii Medycznej w Gdańsku w 2011 roku. Praca magisterska zrealizowana została pod kierunkiem prof. dr hab. Antoniego Nasala w Departamencie Medycyny Eksperymentalnej i Biochemii Uniwersytetu w Perugii, we Włoszech, w ramach wymiany Socrates/Erasmus. W kolejnym etapie kształcenia Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk farmaceutycznych w roku 2015, nadany uchwałą Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego na podstawie dysertacji zatytułowanej „Optymalizacja metod bioanalitycznych podczas oceny potencjalnych biomarkerów nowotworów pochodzenia neuroendokrynnego” wykonanej w Katedrze i Zakładzie Chemii Farmaceutycznej rodzimego Wydziału pod kierunkiem prof. dr hab. Tomasza Bączka. W latach 2015-2020 Kandydatka była zatrudniona w Katedrze Fizjologii Zwierząt i Człowieka, na Wydziale Biologii Uniwersytetu Gdańskiego, początkowo na stanowisku specjalisty (2015-2016), później adiunkta (2016-2020). Od roku 2016 do chwili

obecnej pracuje jednocześnie na stanowisku adiunkta w Katedrze i Zakładzie Chemii Farmaceutycznej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Dr n. farm. Natalia Miękus-Purwin przedstawiła do oceny osiągnięcie naukowe, w myśl art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018r. poz. 1668 późn. zm.), zatytułowane „*Nowe podejścia analityczne do oznaczania wybranych amin biogennych w próbkach biologicznych jako biomarkerów wytypowanych jednostek chorobowych*”, na które składa się cykl 5 prac oryginalnych i 1 pracy poglądowej, opublikowanych w latach 2016-2020, o łącznym współczynniku oddziaływania (IF) równym 25,634 i łącznej wartości punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wynoszącej 360.

W opiniach Recenzenci stwierdzają, że cykl prac jest spójny tematycznie i wskazują, że prace te są wieloautorskie, przy czym na wiodący wkład Habilitantki wskazują recenzje dr hab. Moniki Dąbrowskiej, dr hab. Ewy Karnej i dr hab. Piotra Muchy.

Pani **dr hab. Monika Dąbrowska** wskazuje „w 5 publikacjach Kandydatka jest pierwszym autorem, a w dwóch pracach autorem korespondencyjnym, co **świadczy o wiodącej roli Kandydatki** w opracowaniu hipotezy i koncepcji badawczej oraz redagowaniu publikacji”

W opinii Pani **dr hab. Ewa Karna** krótko podsumowuje „dr Miękus-Purwin... **w 2 pracach jest autorem o dominującym udziale** w koncepcji badań , ich realizacji, analizie wyników, przygotowaniu prac do publikacji i redagowaniu odpowiedzi na recenzje (70-80%). **W pozostałych 4 pracach procentowy wkład w ich powstawanie został oszacowany na 30-45%.**”

Pan **dr hab. Piotr Mucha** stwierdza „**Deklarowany udział Kandydatki w publikacjach H1-6 jest znaczący.** W pracach H1-3 jest on dominujący (40-80%), jedynie w pracy przeglądowej H6 jest nieco niższy (30%).”

W opinii Pani **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** podkreśla, że „pomimo tego, że wymienione aktywności stanowią większą część prac związanych z wykonaniem badań i przygotowaniem manuskryptów, **udział procentowy Habilitantki waha się w szerokim zakresie od 30 do 80%, z przewagą udziałów na poziomie <50% (4 prace)**”. Pani Profesor wskazuje również, że „spośród 10 współautorów pracy poglądowej H6, oświadczenie podpisał tylko jeden”.

Oceniając osiągnięcie naukowe dr Natalii Miękus Purwin stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego **dr hab. Monika Dąbrowska** zauważa, że „wyodrębniony cykl publikacji stanowią prace już opublikowane (recenzowane i zaakceptowane), a **rezultaty przedstawionych badań (...), posiadają duże znaczenie poznawcze, jak i znajdują praktyczne zastosowanie (...)**”. W opinii **dr hab. Ewy Karnej** „Prace naukowe wchodzące w skład ocenianego osiągnięcia naukowego, **oprócz znaczenia poznawczego mają istotny aspekt praktyczny.** Otrzymane wyniki pogłębiają stan wiedzy o możliwościach aplikacyjnych CE dla analiz amin biogennych (...)”. **Dr hab. Piotr Mucha** stwierdza „(...) **Kandydatka słusznie zastosowała strategię oznaczania szerokiego spektrum biomarkerów** wychodząc z założenia, że sytuacja w której stan patologiczny jest charakteryzowany biochemicznie przez pojedynczy marker jest rzadka. **Kandydatka wykorzystywała w swoich badaniach technikę elektroforezy kapilarnej (CE) (...).** **Ta nowoczesna technika analityczna świetnie nadaje się do oznaczania małocząsteczkowych kationów** jakimi są oznaczane przez Kandydatkę **biomarkery.** Niestety

technika ta charakteryzuje się ograniczoną czułością (...). Z tego punktu widzenia **niezwykle wartościowe są uzyskane przez Kandydatkę wyniki dotyczące zateżania analitów off i on line**, co umożliwi zwiększenie czułości analiz”.

W swojej opinii **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** krytycznie zauważa: „**celowość podjęcia przez Habilitantkę badań** polegających na optymalizacji strategii analitycznych związanych z ekstrakcją i prekoncentracją amin biogennych przed ich analizą elektroforetyczną **nie wydaje się w pełni uzasadniona**”. Stwierdza, że obecnie znane są metody charakteryzujące się znacznie wyższą czułością od metod wykorzystywanych przez Habilitantkę, metody te omawiała także we wstępie Autoreferatu Kandydatka. W związku z tym celowość podjętych badań jest wątpliwa. W swojej recenzji **profesor Elżbieta Wyska** wskazuje również **szereg błędów i niejasności** w pracach Habilitantki przedstawionych do oceny jako osiągnięcie naukowe, m.in. w pracy H1 „Walidacja metody nie została przeprowadzona zgodnie z wytycznymi FDA: brak badań stabilności, niektóre krzywe kalibracji składają się z mniej niż sześciu punktów, a precyzja i dokładność metody została oszacowana w oparciu o trzy a nie cztery stężenia QC. Opisana procedura (...) metody ekstrakcji nie jest identyczna ze znaną z literatury DLLME”, w tym miejscu Pani Recenzent **uzasadnia swoje uwagi i wyraża wątpliwości związane z wynikami** opublikowanych w pracy H1 badań, m.in. w porównaniu wyników między grupą badaną a kontrolną należałoby uwzględnić objętość zebranego moczu, próba obliczenia ilości amin z uwzględnieniem średniej objętości moczu prowadzi do uzyskania wartości znacznie przekraczających wartości referencyjne. Na tej podstawie **prof. dr hab. Elżbieta Wyska konkluduje „wyciągnięte w tej pracy wnioski nie znajdują potwierdzenia w uzyskanych wynikach**, (...) nie można stwierdzić, że zaproponowany poszerzony panel biomarkerów może być wykorzystany w diagnostyce NBL”. W pracy H2 **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** wyraża m.in. **wątpliwości co do wiarygodnego porównania wyników** otrzymanych w grupach kontrolnej i badanej w związku z brakiem wartości odchylenia standardowego przy wartościach średnich stężeń amin biogennych u osobników zdrowych. Podobnie krytycznie Pani Profesor odnosi się co do możliwości zastosowania metod opisanych w pracy H3 w badaniach z użyciem modeli zwierzęcych, co uzasadnia stwierdzeniem „Żadna z proponowanych procedur ekstrakcji nie pozwoliła na oznaczenie wszystkich badanych związków równocześnie oraz na oznaczenie endogennych stężeń badanych związków w mózgu szczura. Bez mierzalnych stężeń w grupie kontrolnej **nowa metoda nie znajdzie zastosowania w badaniach z użyciem modeli zwierzęcych**”. Zarzuty **prof. dr hab. Elżbiety Wyskiej** co do pracy H4 dotyczą **braku walidacji opracowanej metody analitycznej** i braku potwierdzenia jej skuteczności w odniesieniu do rzeczywistych próbek moczu (Habilitantka do opracowania metody wykorzystwała mocz sztuczny). Podobną wątpliwość **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** wyraziła co do pracy H5 cyt. „niestety, **nie przeprowadzono pełnej walidacji** opracowanych metod analitycznych, co istotnie obniża potencjał aplikacyjny (...)”.

W konkluzjach dotyczących oceny osiągnięcia naukowego Recenzenci kolejno stwierdzają:

Pani **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** „Wydzielone zagadnienie, (...) **jest wyraźnie zaznaczonym, indywidualnym wkładem** Kandydatki (...). Niestety, **liczne błędy i niejasności** występujące w poszczególnych publikacjach, a przede wszystkim **brak wiarygodności wyników** potwierdzających przydatność opracowanych metod w diagnostyce NET czy badaniach na zwierzętach, **nie pozwalają na stwierdzenie,**

że Habilitantka posiada w swoim dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące istotny wkład w rozwój nauk farmaceutycznych.

Pan **dr hab. Piotr Mucha** pisze: „Prace będące osiągnięciem habilitacyjnym Kandydatki zawierają **wartościowe wyniki** pozwalające na rozwój analitycznych technik elektromigracyjnych (...) poprzez optymalizację technik izolacji i prekoncentracji markerów. (...) mogę stwierdzić, że **Kandydatka jest specjalistką w zakresie analizy biomolekuł** i przy pomocy technik elektromigracyjnych, potrafiącą samodzielnie określić problem badawczy i znaleźć drogę do jego rozwiązania.”

Pani **dr hab. Ewa Karna** stwierdza, że: „Uwagę zwraca **profesjonalizm warsztatowy Habilitantki** z zakresu chemii analitycznej, (...) optymalizacja strategii prekoncentracyjnych opisana w oryginalnym osiągnięciu naukowym Habilitantki może mieć zastosowanie przy opracowaniu nowych testów diagnostycznych o większej czułości i specyficzności (...). Z tego względu wykonane przez Habilitantkę **badania mają charakter nie tylko poznawczy, ale także aplikacyjny**. (...) **Osiągnięcie naukowe** przedstawionej do oceny rozprawy habilitacyjnej **spełnia kryteria** stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego”.

Pani **dr hab. Monika Dąbrowska** wskazuje, że: „przeprowadzone przez Habilitantkę **badania są nowatorskie, rzetelne, bardzo obszerne i starannie udokumentowane**. (...) **Uzyskane wyniki wnoszą istotny wkład** w rozwój współczesnych metod diagnostyczno-terapeutycznych oraz **zawierają znaczący sens naukowy, potencjał aplikacyjny i ważny wymiar społeczny**. (...) Przedstawione do recenzji **osiągnięcie naukowe** bez wątpienia **stanowi znaczny wkład** na drodze poszukiwania rozwiązań diagnostycznych (...).”

Ocena aktywności naukowej:

Dorobek naukowy dr Natalii Miękus-Purwin obejmuje **25 artykułów** opublikowanych w czasopismach z listy Journal Citation Reports (JCR) o łącznym **IF** wynoszącym **69,957**, czemu odpowiada 1281 pkt MNiSW, przy czym 6 prac (sumaryczny IF = 8,430, 118 pkt MNiSW) opublikowanych zostało przed uzyskaniem stopnia doktora. Łączna **liczba cytowań** wynosi **99** (bez autocytowań 68), indeks **H równa się 6** (wg bazy Web of Science Core Collections z dnia 25.05.2020 r.). Habilitantka jest współautorką dwóch rozdziałów w monografiach naukowych oraz 4 prezentacji ustnych i 33 posterowych przedstawionych w ramach konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Habilitantka odbyła liczne staże naukowe. Umiejętności badawcze doskonaliła już przed uzyskaniem stopnia doktora na Wydziale Biologii i Biotechnologii w Portsmouth w Wielkiej Brytanii, Uniwersytecie w Perugii we Włoszech, Uniwersytecie Marcina Lutra w Halle w Niemczech oraz w Hiszpańskim Narodowym Centrum Badań nad Rakiem w Madrycie. Po uzyskaniu stopnia doktora odbyła trzymiesięczny staż na Uniwersytecie w Seulu w Korei Południowej.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka uzyskała finansowanie z Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursu Miniatura 1 oraz finansowanie badań ze środków MNiSW na prowadzenie badań naukowych przyznane ze źródeł GUMed dla młodych naukowców i uczestników studiów doktoranckich. Była kierownikiem grantu finansowanego przez Fundację GetResponse Cares, realizowanego we współpracy z naukowcami z Katedry i Zakładu Chemii Farmaceutycznej, Kliniki Pediatrii, Hematologii i Onkologii Oddziału Dziennego (GUMed) oraz Zakładu Biologii Komórki i Immunologii Instytutu Biotechnologii

Medyczej i Onkologii Doświadczalnej (Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii UG-GUMed). Jako współwykonawca uczestniczy w badaniach finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju realizowanych we współpracy z Koreą Południową, Węgrami, Czechami i Słowacją.

Pani **prof. dr hab. Elżbieta Wyska** podkreśla **liczne staże i współprace naukowe** Habilitantki oraz umiejętność pozyskania funduszy na badania naukowe i pozytywnie ocenia sylwetkę Kandydatki w tych aspektach.

Pan **dr hab. Piotr Mucha** ocenia „bardzo dobrze (...) publikacyjny dorobek naukowy Kandydatki (...)”, który „**pokazuje ciągle rozwój naukowy**”. Zauważa, że „Istotnym aspektem pracy naukowej jest **umiejętność zdobywania funduszy** na badania. W trakcie swojej kariery naukowej Kandydatka wykazała się skutecznością w tym zakresie.” Podkreśla liczne staże i współprace naukowe Habilitantki oraz fakt, że dr Miękus-Purwin „Wykazuje się też umiejętnością w zakresie chronienia prawa własności uzyskanych przez siebie wyników badań (Patent UP RP P422788)”.

Pani Recenzent **dr hab. Ewa Karna** tak konkluduje ocenę dorobku Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora: „**Wysokie kompetencje merytoryczne** Habilitantki w zakresie realizacji problematyki badawczej zapewniły Kandydatce członkostwo w komisjach opiniodawczych czasopism: Clinical Case Reports Journal oraz Polymers. (...). Podsumowując dorobek naukowy niewchodzący w skład osiągnięcia naukowego należy podkreślić **dużą wartość poznawczą oraz praktyczną** zaprezentowanych badań.”

Dr hab. Monika Dąbrowska ocenia **dorobek** Habilitantki jako **znaczący**. Zwraca uwagę, że dr Miękus-Purwin kieruje się „logiczną konsekwencją doboru i rozwoju tematyki badawczej.” Pani Recenzent **podkreśla liczne współprace krajowe i międzynarodowe** Habilitantki oraz **uczestnictwo i kierownictwo w projektach finansowanych ze źródeł zewnętrznych**”. „Podsumowując całość dorobku naukowego Habilitantki **z pełnym przekonaniem można stwierdzić, że został on znacznie powiększony po uzyskaniu stopnia doktora...**” (zwłaszcza w aspekcie wartości naukowej) „...a doświadczenie i umiejętności nabyte w pracy zarówno w krajowych, jak i międzynarodowych zespołach stanowią gwarancję dobrego przygotowania do dalszej samodzielnej pracy.”

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Działalność dydaktyczna Kandydatki została **wysoko oceniona w recenzjach dr hab. Moniki Dąbrowskiej oraz dr hab. Ewy Karnej**. Obie Panie Recenzent podkreślają zaangażowanie Habilitantki w proces kształcenia studentów kierunków Farmacja Wydziału Farmaceutycznego GUMed oraz Biologii Medyczej Wydziału Biologii UG. Pozytywnie oceniają również uczestnictwo Habilitantki w wydarzeniach popularyzujących naukę.

Dr hab. Piotr Mucha zauważa, że **dorobek dydaktyczny Habilitantki nie jest jej najmocniejszą stroną**, wskazuje jednak „Kandydatka była członkiem komisji RW Farmaceutycznego z OML ds. Planów i Programów Studiów Doktoranckich, koordynowała pracę studentów zaangażowanych w prace pomocnicze przy konferencji CECE 2019, recenzuje prace studentów kwalifikując ich do udziału w konferencji „Młodzi Naukowcy”, a także recenzuje ich teksty pokonferencyjne.”

Podobną wątpliwość wyraziła **prof. Elżbieta Wyska** stwierdzając, że działalność dydaktyczna Kandydatki jest nieco słabiej zaznaczona, ale występuje. Podsumowała, że dotychczas Habilitantka była promotorem jedynie 1 pracy magisterskiej i 6 prac

licencjackich, ale na Wydziale Biologii. Brakuje promotorstwa prac dyplomowych na kierunku Farmacja.

Recenzenci dostrzegli także członkostwo Kandydatki w towarzystwach naukowych krajowych (Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne) oraz międzynarodowych (Cancer Epigenetics Society), a także organizacjach Gdańska Okręgowa Izba Aptekarska oraz Gdańska Okręgowa Komisja Rewizyjna, w której od 2020 roku Habilitantka pełni rolę Przewodniczącej. Ponadto dr Natalia Miękus-Purwin była i jest delegatem na krajowe i okręgowe Zjazdy Aptekarzy (w latach 2016-2024).

Podsumowanie

W podsumowaniu Recenzenci piszą kolejno:

Prof. dr hab. Elżbieta Wyska: „Biorąc pod uwagę dorobek naukowy, który został istotnie zwiększony po uzyskaniu stopnia doktora oraz posiadane doświadczenie dydaktyczne i działalność organizacyjną, należy uznać, że dr Natalia Miękus-Purwin **jest dobrze zapowiadającym się pracownikiem naukowo-dydaktycznym (...)** niestety **liczne błędy i niejasności występujące w poszczególnych publikacjach (...)** nie pozwalają na stwierdzenie, że Habilitantka posiada w swoim dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące istotny wkład w rozwój nauk farmaceutycznych. W oparciu o przedstawione wyżej argumenty stwierdzam, że oceniane osiągnięcie naukowe nie spełnia kryteriów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.), a **Kandydatka nie jest w pełni przygotowana do samodzielnej pracy naukowej.** Dlatego też **nie rekomenduję** nadania dr Natalii Miękus-Purwin stopnia doktora habilitowanego”. Swoje zdanie prof. Elżbieta Wyska podtrzymała na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej i wyraziła wątpliwości co do istotnego wkładu osiągnięcia naukowego w rozwój dyscypliny nauk farmaceutycznych i czy tego typu badania, jako niezwiązane z lekiem, powinny być klasyfikowane jako farmaceutyczne.

Dr hab. Piotr Mucha: „Oceniając dorobek naukowy uzyskany po otrzymaniu stopnia doktora n. farmaceutycznych, (...) oraz całokształt dotychczasowej aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dr Natalii Miękus-Purwin stwierdzam, że zaprezentowane przez nią w ramach osiągnięcia habilitacyjnego wyniki badań **wnoszą istotne elementy nowości do współczesnego stanu wiedzy z zakresu bioanalitiky (...)**. Stwierdzam, że dr Natalia Miękus-Purwin **spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego** i wnoszę do Rady Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego o jej **dopuszczenie do dalszych etapów** postępowania habilitacyjnego”. Dr hab. Piotr Mucha w trakcie posiedzenia odniósł się do zarzutów Pani prof. Elżbiety Wyski stwierdzając, że w jego opinii błędy wskazane przez Panią profesor, nie są na tyle istotne, żeby w poważny sposób rzutowały na końcową ocenę osiągnięcia.

Dr hab. Ewa Karna: „ (...) badania stanowią oryginalny i twórczy wkład do metodologii oznaczania wybranych amin biogennych w próbkach biologicznych różnorodnego pochodzenia, w celu zapewnienia jednoczesnej i wiarygodnej analizy biomarkerów małocząsteczkowych. (...) Na uwagę zasługuje również intensywna działalność dydaktyczna oraz popularyzująca naukę. Powyższe argumenty upoważniają mnie **do przedłożenia** Wysokiej Radzie Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Medycznego w Gdańsku **wniosku o nadanie dr Natalii Miękus-Purwin stopnia naukowego doktora**

habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.”

Dr hab. Monika Dąbrowska: „Całokształt aktywności dr Natalii Miękus-Purwin udokumentowany znaczącym dorobkiem publikacyjnym wraz z innymi osiągnięciami (...) wskazuje na **przygotowanie do pełnienia roli samodzielnego pracownika naukowego**. Posiada ona również znaczące osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne. W mojej opinii dotychczasowa aktywność naukowa dr Natalii Miękus-Purwin, zwłaszcza po uzyskaniu stopnia doktora oraz przedstawione osiągnięcie, spełniają wszystkie wymogi formalne określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 późn. zm.) (...) **przedstawiam pozytywną opinię** wniosku Pani dr Natalii Miękus-Purwin o nadanie stopnie naukowego doktora w dyscyplinie nauki farmaceutyczne”.

Pozostali członkowie Komisji stwierdzili, że dorobek naukowy Pani dr Natalii Miękus-Purwin jest znaczący, a przedstawione osiągnięcie naukowe wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk farmaceutycznych, w szczególności w zakresie poszukiwania nowych metod analitycznych służących izolacji i analizie ilościowej istotnych biologicznie amin biogennych. Biorąc pod uwagę liczne i efektywne współprace naukowe oraz działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitantki uznają, że dr Natalia Miękus-Purwin posiada dobre podstawy do ubiegania się przez Nią o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Na podstawie przedstawionych opinii Recenzentów, autoreferatu Kandydatki i dyskusji na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej zaproponowano uchwałę, w której Komisja **pozytywnie** opiniuje wniosek dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych i występuje z wnioskiem do Rady Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych Pani dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin.

Uchwała została poddana głosowaniu w trybie jawnym, wobec braku wniosku Kandydatki

o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 221, ust. 10 ustawy (Dz. U. z 2018 roku poz. 1668 ze zm.).

W imieniu Komisji Habilitacyjnej

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko



Prof. dr hab. n. farm.
Lucjusz Zaprutko

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej:

dr hab. Aneta Pogorzelska

